

Gerçeğin Ruhü (Yuhanna 16:16-22)

Tanrı Gerçek ve bereketin kaynağıdır. O tek insanları kutsayabilir ve gerçekten kutsamak ister. O kendisinde olanları lekesiz planıyla bol bol vermek ister. Yani, insanların kendi sınırları ve zayıflıklarını yenerek Tanrı'nın verdiklerini alabilmeleri için yardım eder.

Müjde Tanrı'nın bize verdikleri şeyler arasında en önemli bir şeydir. Tanrı alabilmemiz için bize müjdeyi getirdi ve biz onu işittik ve tecrübe ettik. Tanrı'ya yaklaşmak isteyen herkes İsa Mesih tarafından yönlendirilmelidir, ve İsa Mesih tarafından yönlendirilmek için Ruh'un yardımı gerekir. Yani, Ruh'un yardımı olmadan kimse Tanrı'ya yaklaşamaz.

Ruh'un görevi bu kadar önemli ama, bazı insan "Kutsal Ruh'u almasamda kurtulabilirim" der. Evet doğru. Kutsal Ruh'u almasa da günahından bağışlanabilir, yaşam alabilir. Ama o şekilde düşünerek Ruh'un işlerini önemsememek iyi değildir. Ruh'un işleri ne kadar önemli olduğunu incelemeyen önce bizim mutlaka bilmemiz gereken şey vardır. Mesih'in beden ve kanını yiyip içenlerde Mesih'in ruhu vardır. Mesih'in ruhu Kutsal Ruh'la farklıdır. Karakter değil. Mesih'in ruhu derken İsa'nın yaşamını oluşturan bir şeydir. Biz müjdeyi işitip Mesih'in başarısına inandığımız an Mesih'in ruhu içimize geldi, ve dolayısıyla biz ölümden yaşama geçtik.

İsa'nın artık öleceğini işitmiş olan öğrenciler şoka geçirdiler. O zaman İsa 'Benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim' (Yuhanna 16:7) diye söyledi. Yardımcı Kutsal Ruh gelince ne iş olacak ki İsa öyle dedi?

Anne mesela bebeğine "Ben seni doğurmak için ne kadar sıkıntı çektiğimi biliyor musun? Artık beni rahatsız etme" demez. Bebek annesinin yardımına ihtiyacı vardır. Annesi olmasada belki hayatta kalabilir ama yetkin bir karaktere sahip olamaz. İsa çarmıhtaki ölümüyle bizleri Tanrı'nın çocukları yaptı. Ama "Ben sizleri Tanrı'nın çocukları yapmak için ne kadar sıkıntı çektiğimi biliyor musunuz? Artık kendi gücünüzle yaşayın" demez. Öyle yapsaydı O tekrar gelmeden önce imanda düşebiliriz.

Kutsal Ruh gelip bize yardım etmezse biz ibadeti başaramayız. Duamız da hizmetimiz de Tanrı'yla alakasız, dini yaşantı gibi olabilir. Ne gökte hazineler biriktirebilecektir nede İblis'e karşı direnebilecektir. Tanrı'nın sözünü, hatta Tanrı'nın ağzından çıkan sözünü bile yerine getiremeyecektir, ufak problemler varsa da Tanrı'nın sözünü terkedecektir. Tanrı'dan uzun zamandır ayrı kalırsa kendisine Tanrı'nın yaşamı geldiğini bile hatıramayacaktır. O zaman İblis daha çok bölücülük edecek, insanın bedenine sıkıntı vererek hastalandıran cinlerin işi daha şiddetli olacaktır. O zaman kilise Tanrı'dan güç ve armağanını hiç alamayacaktır. Sonuç olarak bütün sorunları kendi kendine haletmek zorunda olacaktır. Hatta kilise üyeleri 'birinizi sevin' denen Rab'bin yeni buyruğunu yerine getiremeyecekler. Dünyadaki kötü alışkanlıklarını kilisede devam ettirecektir, ve böylece kilisede çirkinlikler olacaktır. O zaman müjdeyi duyarak kiliseye gelmiş olanlar da hayal kırıklığına uğrayacaklar. 'Son günlerde birçoklarının sevgisi soğuyacak' derken Ruh'un işleyişi olmadığı için öyle oluyor.

Eğer İsa göğe alınmadan bu dünyada sürekli olsaydı ne olacaktır? Dünyadaki bütün imanlılara O'nun tek başına bakması imkânsız bir şeydir. Hemen hemen bütün imanlılar O'nun elini bile tutamayacaklar. İsa'nın yapmak istediği iş göğe alınarak Kutsal Ruh'u göndermekti. Ve böylece her birine iyi bakmak, O'nun bu dünyadayken öğrencilerine baktığından daha harika şekilde bakmaktır.

Biz şunu bilmeliyiz. Kutsal Ruh Yeruşalim'e geldiği zaman Yahudiler zaten bin beş yüz yıldır Kutsal Yasa'yla terbiye edildikleri için onlarda özdenetim, sabır, iyilik ve itaatlık vardı. Sonra onlar İsa'yla görüşüp eğitim aldılar ve Kutsal Ruh'u aldılar. Biz de onlar gibi iyice

terbiye edilirse iyi olur. Rab bütün uluslara müjdeyi duyurmamızı ister. Ruh'un yardımıyla bu mümkündür. Biz o günlerdeki yahudilerden daha harika olabiliriz. İsa 'Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur' (Matta 11:29) diye söylediği gibi biz İsa'da olgunlaşmamız lazım. Geçmişteki gibi benliğe göre yaşamamalıyız, Ruh'un yönetiminde yaşamalıyız. Her birimiz kendi çamuhımızı yüklenerek görevimizi yaparak yaşamalıyız. Sonsuz egemenlikle ilgili umudumuz varsa mutlaka Rab'bin görevini yerine getirerek yaşamalıyız. Yahudiler Tanrı'ya yakın olmadıkları halde her zaman tapınağı hatırlayarak tapınak için feda ettiler. Ama biz Tanrı'nın her zaman içimizde olduğunu ve yardım etmekte olduğunu tecrübe ediyoruz. Dolayısıyla biz Tanrı'nın isteğinin yerine gelmesi için Tanrı tarafından kullanılmamız lazım. Biz ne yaparsak Tanrı karşılığını verecektir. 'Kurtuldum artık yeter, daha hiçbir şey istemiyorum' diyerek durmamak lazım. 'Şimdi hemen göğe gideceğim' diye düşünmek de iyi değil. Kutsal Ruh bizi yetiştirmek ister, ve kullanmak ister.

İsa 'Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. O beni yüceltecek!' (Yuhanna 16:13-14) diye söyledi, ve 'Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim!' (Yuhanna 14:18-20) diye söyledi. Bu 'Kutsal Ruh düşüncemizde bazen olacak' anlamına gelmez. Kutsal Ruh bizim tecrübe etmemizi sağlar. Böylece biz yetiştiriliyoruz ve sonsuz egemenliğe yönlendiriliyoruz. Biz alçakgönüllü bir şekilde Ruh'un yönetiminde olalım.

2015. 4.26. S.H.Kim